

Orhan Tekiş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

7.10.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Orhan Tekiş

Kahramanmaraşta doğdu, Adanada byd, İstanbulda yaşıyor...(şimdilik)

Alış

Açım diye ağlama çalış
Gururu bırakta hayata alış...

1994 / İstanbul

Orhan Tekiş

Anlamak zordur beni

Ağlatma güldür beni
Yaşatma öldür beni
Şaşıрма sakın şaşıрма
Anlamak zordur beni.
(28/08/2006)

Orhan Tekiş

Anlasana

Yaktım gemilerini karanlığın
Yalnızlığı sana bıraktım
Döktüm ne varsa maziden kalan
Alevlerin ortasına,
Bir seni atamadım bir de hayalini
Ve sonra düşündüm
Sen değil misin yaktığım mazinin sahibi
Ve yine sen değil misin
Karanlığın ta kendisi
Gülen yüzünün ardındaki kasırga
Alıp savurmadı mı beni
Girdabına sokmadın mı
Sonsuzluğun
Yok güzelim yok
Senden insaf yok
Varlığın yokluğumun kanıtı
İşte bu yüzden senden kaçıyorum
Sonunda duracağını bilsem
Dalgalardan sonra durgun deniz
Fırtınalardan sonra gökkuşuğu
Ve haşretten sonra vuslat
Olacağını bilsem
Hiç ah çekmeden dayanırım bunca çileye
Ama nâfile umut bunlar
Dağların rüzgarla savrulmasını beklemek
Senin durulmanı beklemekle eşdeğer
Bilmem ki daha nasıl desem sana
Birazcık olsun beni anlasana...

(İstanbul - 20.01.2004)

Orhan Tekiş

Aradığın bende yok be güzelim

Kusura bakma be güzelim
Demedimki sana gel gezelim
Gizlisi yok, belli benim ezelim
Aradığın bende yok be güzelim

Nasıl umut verdim bilmem ki sana
Ne düşünöpte umut bağladın bana
Bende birşey yok senden yana
Aradığın bende yok be güzelim

Çöl olsam yağmur olmanı istemem
Bölböl olsam gülüm demem
Silam olsan gelim demem
Aradığın bende yok be güzelim

Canın var cananın var
Senin için yananın var
Bu dağlarda olmaz gülizar
Aradığın bende yok be güzelim

Üzmem istemem inan seni
Sende birazcık anla beni
Kardeşten öte sevemem seni
Aradığın bende yok be güzelim...

16/09/2006

Orhan Tekiş

Aşkđ Sunmak

Bazen bir gül goncasđ koparıp sunmak sana
Bazen papatya dermek kırlardan
Öyle bir şey sunmalıyım ki sana
Hiç çıkmamalı akıllardan

Al diye sunsam sana aşkı
Oynarsın yine bana şaşkı
Böyledir gönlün dolup taşkı
Sevgi taşırır gönlün aşkı

Adımı anar mısın bilmem yokluğumda
Ben yanarım senin yokluğunda
Güneş eritircesine yakarken tenimi
Isıtamaz senin sıcaklığında

Böyle garip bir sevda işte bu
Sen ceylan, sen suna, sen kuğu
Silinmese de gözlerimdeki buğu
Çatlar ama kırılmaz aşkın kabuğu...

Orhan Tekiş

Bahar

Bahar geldi kaydadı kanım
Uçmak ister bulutlara canım
Ele avuca sığmaz olur
Fıskırır her yanımdan heyecanım

Kimine göre aşktır bu
Kimine göre bahar coşkusu
Adının önemi yok
Yeter bana baharın kokusu

Yeni bir doğuştur her bahar
Yürekte sevene
Görmesini bilene
Gerçeği görene

Yeni bir doğuştur her bahar
Sevgiliye, sev diye
Birbirinizi sevin diye
Rabbimden bir hediye

Yeni bir doğuştur bahar
Çileden sonraki büyük ödül
Kış'ın kasvetinden sonra açan gül
Ninni söyler bahçesinde bülbül

Baharı yaşarım kışa inat
Gülüp eğlenirim, çatık kaşa inat
Kalsın damağımda bahardan tat
Onda yeşerir umutlarım kat kat...

(İstanbul - 16.06.2006)

Orhan Tekiş

Beklerim Seni

Gecelerden sabaha dek
Beklerim seni hep
Her zaman bulunur beklemek için sebep
Beklerim seni sonsuza dek

Gül olup solarak
Yağmurcasına gözlerine dolarak
Yokluğunda varlığını anıp huzur bularak
Beklerim seni sonsuza dek

Bazen hoş bir anı
Bazen vuslatın heyecanı
Senin hasretindir yaşatan bu canı
Beklerim seni sonsuza dek

Bahar gelip açınca çiçek
Arılar özünden bal alıp gidecek
Oysa benim baharım seninle gelecek
Beklerim seni sonsuza dek

Sensin dikenleri gül yapan
Sensin lâlları bülbül yapan
Sensin bu yüreği kül yapan
Herşeyin sebebi bir tek
Beklerim seni sonsuza dek...

(Ocak 2004)

Orhan Tekiş

Bilmem Neden

Bilmem neden böyle oldu
Gül olmadan goncalar soldu
Deniz gözlerine hüznü doldu
Bilmem neden böyle oldu

Bahar gelmeden kış geldi
Ayrılık hasreti yüreğimi deldi
Tek isteğim sevgiyle uzanan bir eldi
Bilmem neden bana hüznü geldi

Yeşili soldu doğanın kalmadı rengi
Bulamadım bir türlü gönlüme dengi
Ben başlatmadım kalbimdeki bu cengi
Bilmem neden gelmez gönlümün dengi

Ne güneşim kaldı ne de ayım
Tükendi sevdadan yana payım
Başladı ömrümde geri sayım
Bilmem neden boşa geçti günüm ayım

Ne dağlar dayandı, ne de yollar
Birbir geçip gitti yıllar
Ağardı bak işte saçlar
Bilmem neden dökülür gözümde yaşlar

Artık ne desem, nere gitsem
Ömrü tutup geri çeksem
Hüznü bağlarına umut eksem
Bilmem neden boşa beklesem

Bilmem neden tükendi gelecek
Kimbilir, kim bilecek
Gün gelecek ağlayan da gülecek
Bilmem neden bu can ölecek
Bunu herkes bildi, kimse bilmeyecek...

Orhan Tekiş

Bir Anlık Hüzün

De ki zaman gelir
Olmaz mı hazan
İnsan güler
Ağlar bazan
Şair olur
İki satır yazı yazan
İbretini alır mı?
Mezarı kazan
Demeyin sakın sen nesin
Bittiği yerdeyim nefesin
Sanmayın ki sadece eledir
Bunca sözüm
Herkesten öce
Uyardığım kendi özüm
Geçirdim bunca zamanı boşa
Gittim hayatın peşinde
Bazen dura dura
Bazen de koşa koşa
Gitmese de birçok şey hoş
Sanmayın ki
Bunca düzen boşa
Yağmurun bulutta gezmesi
Güneşin ışık süzmesi
İnsanın kendi kendini üzmesi
İşte budur bütün derdim
Kendimi hayat denilen
Sele verdim...

(İstanbul - 28.10.2004)

Orhan Tekiş

Çocukluğum

Bakmak sana bir tepeden
İkibinbeşten yetmişdört'e doğru
Bir höyük gibi koca bir temelîn
İnce bir tepesi sanki ömür
Her rüzgârda sarsılan doruk
Hep bulutlu, hep puslu
Oysa ne güzeldi ovası yemyeşil
Ne derdi vardı, ne de hüznü
Baharı bahar, kışı kıştı
Çiçekler nakış
Kelebekler kuştı
Örülürdü kınalı ellerinde
Gelinlik kızların neşe
Bir yanda çam vardı
Öbür yanda meşe
Söğüt dallarında düdük
Ayçiçeklerinden araba
Tahtalardan silah
Kalpaklardan külah
Bey de bendim paşa da
Hasret duydum hep
Gözümdeki yaşa da
Akıl şaştı, gönül sustu
Bir tek ben miyim acaba
Özleyen çocukluğunu
Aç da olsam, fakir de olsam
Çocuktum
Kırlı de olsam, paslı da olsam
Çocuktum
Unutsam da her şeyi
Unutamam seni
Çocukluğum...

(İstanbul - 08.04.2005)

Orhan Tekiş

Gül Diye

Gül diye sevdim seni, gül diye
Neler vermezdim
Bir kez olsun bana, gül diye
Binlerce diken arasında kalsam da
Sabrettim hep, dikenlerin başındaki gül diye

Rengine renk verebilsem kanımdan
İnan çok sevdim seni canımdan
Kan damlasa da her yanımdan
Bir kez olsun ağlamadım
Sırf sen üzülme, hep gül diye...

Orhan Tekiş

Hangi hain gülmüş ki?

Türkten yurt almak kolay mı cahil
Yedi düvel olsun sana dahil
Şahlanır köy, kasaba, il
Yediğın ekmeğın kıymetini bil

Çoluk çocuk öldürdün
Nice ocakları sndrdn
Kürtün hakları diye çıktında
Kürt milletini mi? gldrdn

Mevlana gibi açık kuçağımız
Yan yana evimiz ocağımız
Aynı pınardan sulanır
Bahçemiz bağımız

Ayrı gayrı gören varsa söylesin
Alttan tepeye her yerdesin
Bu vatan daha sana neylesin
Allah akıl fikir ihsan eylesin

Milleti suskun görme sakın
Sabrımızın taşması yakın
Akıl hocaların kimler iyi bakın
Bak hali ortada IRAK'ın

Hangi hain gülmüş ki sende glesin
Dilerim sevenlerinle birlikte lesin
İnsan hakkı diye çıkma sakın karşıma
Can alanın hakkı yoktur bilesin! ! !

13/09/2006

Orhan Tekiş

Hayal, Gerçek, Rüya

Güneşimsin aydınlatan dünyamı
Gecemsin süsleyen rüyamı
Bekletme ne olur
Gelde gerçekleştir hülyamı

Sürmeli gözler, hilal kaşlar
Hayat seninle başlar
Bir an görmesem seni
Gözlerimden akar yaşlar

Bir efsun var yüzünde
Herşeydesin neş'ede, hüzünde
Başka bir kelime yok sanki
Dilimin hecesinde, sözünde

Ne zümrüt, ne yakut nede inci
Sensin gönlümün sevinci
Ne Leyla, ne Aslı, nede Şirin
Yaşatamaz bana bu sevinci

Belki hayalsin sen, belki rüya
Ben uydurmuşum seni güya
Olsun ne farkeder ki
Seninle hayal, gerçek yada rüya...

28/09/2006

Orhan Tekiş

İnsan ihtiyarlığa çok yakın

İhtiyar bir nine gördüm
Çökmüş bir ağaç dibine
Ağlıyordu
Kurak toprak gibi
Yarılmış suratında
Sanki!
Şelaleler çağlıyordu
Usulca vardım yanına
Ana nedir bu halin
Baktı şöyle bir suratıma
Ürktüm
Beni delip geçmişti bakışları
Git evladım dedi
Git başımdan
Sana ne dedi
Evladımın bile
Sormadığı yaşımdan
Anlat hele dedim
Anlatta açıl
Dök içini
Yok yok oğlum yok dedi
İnsana evladından bile
Hayır yok
Oğlum dinlersen beni
Sana bir nasihat vereyim
Bir insana beddua edeceksen
De ki
' Bir'in ölede bir'in kala '
Bu söz varya bu söz
Taşı bile köz eyler köz
Beyim hayattayken
Hepsi anam der sayardı
Sevmesede saygı duyardı
Ne zaman ki
Uçtu evdeşim ocaktan
Azar yer oldum
Çoluktan çocuktan
Hepsi birbirine iyeşiyor
Büyüdükçe
Huyları değişiyor
Benki ihtiyarım
Çahilim
Ötelerin yolcularına
Dahilim
Şunun şurasında
Kaç gün yaşarım belli değil
Aman ana sus diyorum
Ağzından yel alsın
Yok oğlum yok diyor
Duysun duyanda beni burdan alsın
İşte gördün halimi
Anla artık ahvalimi

İyi bak oğlum bana
Bir nasihat daha benden sana
Anayı atayı üzme sakın
Sen sen ol iyi huy takın
Kalmaz birgün
Şeninde onlardan farkın
İnsan ihtiyarlığa çok yakın...
22/09/2006

Orhan Tekiş

Kafesteki kim?

Kafeste bir kuş
Yiyip içip yaşıyor
Ben ona değil
Aslında o bana şaşıyor...

1994 / İstanbul

Orhan Tekiş

Kahrolayım, beter olayım

Güzel seni görmezsem
Saçlarını örmezsem
Candan öte bilmezsem
Kahrolayım, beter olayım

Geceleri eğer uyursam
Bir başka gönle buyursam
Yalnızlığımı ele duyursam
Kahrolayım, beter olayım

Sensizliği yakacağım
Sonsuzluğa bakacağım
Yıkılmazsa eğer ocağım
Kahrolayım, beter olayım

Güneşi görmesin gözüm
Sensiz var olmasın özüm
Yalan ise bu sözüm
Kahrolayım, beter olayım

15/09/2006

Orhan Tekiş

Kara kız, kara kaşlı kız

Kara kız kara kaşlı kız
Irak yollar seninle yakın
Gönlümde başladı akın
Anlamadım deme sakın
Kara kız kara kaşlı kız

Bir türkü var
Yüzyıllar öncesinden
Sanki seni anlatır
Az bile demiş
Sanma ki abartır

Lokman devri tükendi
Ferman devri kapandı
Söyle şimdi ne yazayım
Gönlüme gönül vermez isen
Kendi elimle mezarımı kazayım

Kara elmas gözlerinle bak bana
Sitemli sözlerin ok bana
Sevda pınarı ol ak bana
Kara kız kara kaşlı kız
Ne desen hak bana...
12/09/2006

Orhan Tekiş

Kuş Gibi Özgür

Sen alevbaşlı kartalım
Haydi yüksekere uç bakalım
Sen gidersen yücelere
Korku dolar gecelere
Unutma ki şairlerin hükmü hecelere
Sen gidersin yücelere

Avcılar peşinde pusu kurdular
Sen diye bir atmacayı vurdular
Ne bağırdılar ne sustular
Küçük bir atmacaya hınç kustular
Bir ağacın dalına astılar
Gün doğarken çimenlere bastılar

Sevdim sevdim ben de sevdim
Kuş gibi özgürlüğü sevdim
Keşke uçup sana gelseydim
Şenin gibi yükseklerde
Özgürce ölseydim...

(Mart 2004)

Orhan Tekiş

Maraşım Güzel Yurdum

Şiirin hası sende, güzelin süsü sende
Kokun var her bedende
Konuşur ardından
Bilen de bilmeyen de

Ne kahramanlar var bağrında
Ölüme koşarlar her çağrında
Yürekler hep bir yanar her ağrında
Ne hançerler saplıdır bağrında

Koca ahır dağına yaslanmış belin
Vatan millet yoluna her emelin
Sen yurdum için nazlı gelin
Gözyaşı olup akar senin selin

Türkmen obaları, karaçadırlar
Yörükler, adsız bahadırlar
Sütçü imamlar, Rıdvan hocalar
Toprak tenli, bilge kocalar
Daha daha niceler

Senin bağrından çıktı
Şairlerin dilindeki heceler
Bir başka olur ceyhan kıyısında geceler
Heceler gibi dereler, birleşir şiir olur
Ceyhan olur, gündüzler geceler

Birkaç şair(!) kötülermiş seni
Bilinmez sebebi, nedeni
Gülü dikensiz sevmekse eğer
Aratmaz gelenler, gideni
Hakkını alır senden hak edeni

Tekiş'im olsa da namerde cevap vermek
Birkez olsun aklımdan geçmez seni yermek
Kurup oynasalar da, karşımda düğün dernek
Sen bilirsin beni
Bayram olur bana senin için ser vermek...

Orhan Tekiş

Mektup (Ahh eski dost ah)

Ahh eski dost ah
Nasıl oldu da düştün gözden
Nasıl oldu da unutuldu
Oysa ki bir zamanlar
En değerli
En özlenen sen
Sevdalılar
Sırrını sana dökerdi
Anaların hasreti
Seninle dinerdi
Gurbetten silaya
Haberdin sen
Dilin söyleyemediğini
Söyledin
Büyüklerin eli
Küçüklerin gözü
Selam ile başlardı ilk sözü
Çöllerin yağmuru beklediği gibi
Beklerdik seni
Saklardık yastık altlarına
Yada çeyiz sandıklarına
Sana şeker kaymak bal
Veremezdik ama
Sırf senin için verirdik
Seni bize ulaştırana
Yıkılmış bir imparatorluksun artık
Üzülme sakın
Hiç olmazsa mazin yüce
Teknoloji erişemez sendeki güce
Belki senden hızlı bu güruh
Yok hiçbirinde sendeki ruh
Olurda bu şiirim ulaşırsa sana
Cevap göndermeyi unutma bana
Tıpkı eskisi gibi
Kestane kebab
Acele cevap...

29/09/2006

Orhan Tekiş

Nedir O?

Bir kış sabahı beklerken seni
Alıp götürdüler beni
Ne isimleri vardı, ne de cisimleri
Bir seher vakti alıp götürdüler beni

Sordular binlerce kez
Gönül tez yorulur sandılar tez
Al dediler dünyanı ye, iç, gez
Cevap ver ne olur bize bir kez

Nedir seni alıp götüren
Kan donduran soğuklarda
Seni buraya getiren
Bir ağaç gibi kök saldırıp, bitiren

Güldüm kızdılar, sustum kızdılar
Sordum siz de kalp var mı?
Biz ne taşıyoruz dediler
Taş dedim taş
Hani var mı gözlerinizde bir damla yaş

Balık dedim, susuz yaşar mı
Bülbül gülün kokusuna şaşar mı
Ferhat şirin için dağlar aşar mı
Gönül yar için sel olup taşar mı

Şimdi dedim siz söyleyin
Siz öldünüz mü hiç
Bir kerecik de olsa ölmediniz mi
Masum bir bakışa dalıp gülmediniz mi
Sevgi nedir bilmediniz mi

Sevgi dedim sevgi
Kışı yaz yapan, güneşi donduran sevgi
İşte odur sabah ayazında beni yollara salan
İşte odur aklımı başımdan alan
Bundan sonra ne söylesem
Yalan olur hepsi yalan...

Orhan Tekiş

Nesin sen? Melek mi? Şeytan mı?

Nesin sen?
Melek mi? Şeytan mı?
Seninle başladı herşey
Senin için döküldü ilk kan
Sende yeşerdi can
Ve senin için bunca heyecan

Çölleri aştırdın
Dağları deldirdin
Kaleleri düşürtüp
Kralları taç'tan tahtan
Vede bahttan ettin
Nesin sen?
Melek mi? Şeytan mı?

Aşıkların sözü
Şairlerin özü
Amaların gözüsün
Bazen şefkatli bir ana
Bazen sevgi dolu bir yar
Bazende olursun şeytana yar
Nesin sen?
Melek mi? Şeytan mı?

Şeyhevitin yakar bizi
Boğar arzuların denizi
Kimseler bulamadı
Şefkat ile şehveti veren gizi
Nesin sen?
Melek mi? Şeytan mı?

06/10/2006

Orhan Tekiş

Neyleyim gönül neyleyim seni

Neyleyim gönül neyleyim seni
Korktuğun varsa söyleyim seni
Dertten derde attın beni
Onulmaz yaralarla bıraktın beni

Çalığışu gibi daldan dala dolaştın
Kısacık ömürde nice dağlar aştın
İki güzel gül görünce
Hangisine konacağını şaştın

Dikenli dedin güle
Düşman oldun bülbüle
Çabaların hep boş, nafile
Ölmaz peşine düştün bile bile

Ah neylesem bilmem ki seni
Rezil rüsva ettin beni
Aratır derler gelen gideni
Götürdün işte bak, benden beni...
(09/09/2006)

Orhan Tekiş

Olmazların içinde arama

Olmazların içinde arama
Bulamazsın
Yokluklarda varlık
Olamazsın
Yeter durdur içindekini
Her ne ise
Belli ki kapılmışsın
Kapkara bir sise
Adı üstünde sis
Pusludur
Sanma ki
Bir tek senin gönlün
Yasıdır
Yetmez dedim ya
Bir tek senin
Sevmen
Sevilmende gerek
Yani
Sevilip sevmen
Eşine çocuğuna acı
Bacı dedim sana bacı
Ya dön yuvana
Ol baş tacı
Ya devam ettir
Sürsün bu acı
Kendini yakarken
Benide yakma
Masum bir insana
Zincir takma
Gönül hep ister
Sonu yoktur arzuların
Uçuruma sürüklüyor
Seni duyguların
Mantığında ara
Çözümü
Şüpheyeye düşürme
Özümü
Şükür ki bir parça
Kabahatim yok
Aç gönül
Ne zaman olur ki tok
Güzelim aklını başına al
Kırılmadan bindiğin dal
Benim derdim bana yeter
Birde sen
Tuz basma yarama
Olmazların içinde arama...

19/09/2006

Orhan Tekiş

Öğüt Verenler

Çıkıp da meydanlara öğüt verenler
Ey dostlar arkadaşlar yarenler
Kayboldu birer birer erenler
Gönülsüz kaldı size gönül verenler

Meydanlarda bol keseden atanlar
İş zamanı yan gelip yatanlar
Uç kuruş için vatan satanlar
Ah sizler, derdimize dert katanlar

Nice umutlar söndü sizde
Balık bile suda boğuldu sayenizde
Hep almak var sizin payenizde
Verecek birşeyimiz kalmadı sayenizde

Hani nerde uzay çağı
Kurudu vatanın bahçası bağı
Ne solu kaldı ne de sağı
Sardı her yanımızı örümcek ağı

Gayrı size ne desem boş
Hoş gelir size küfür bile hoş
Keseni doldurmak için meydanlara koş
Vatan ağlarken sen yine çoş ha çoş...

Orhan Tekiş

Saçlarım neden ak?

Yaşın derler yaşıma
Bakmazlar gözlerin yaşına
Neden derler
Saçlarında ak
Gelde halime bak
Şimdi anladın mı
Saçlarım neden ak

Çocukluktan
Adamlığa terfi eyledim
Gençlik dersin
Bilmem ki neyledim
Sen sordun ben söyledim

Bak bir sorun neler söyledi
Lal dilimi dudu eyletti
Dostlarım acıdılar sadece
El uzatan olmadı
Hepsi uzaktan seyretti

Dün adam yerine koymayanlar
Bugün bey diyorlar bey
Feryadımı duymayanlar
Şimdi el pençe divanlar hey
Allahım bu nasıl bir şey

Üç kuruş para için
Düştükleri halleri görünce
Şükrederim hep şükür
Tükürsem suratlarına
Şükür derler ya Rabbi şükür

Neler gördüm kısacık ömürde neler
Rüzgar gibi gelip geçti seneler
Neden diye sorunca
Sıralanır hep bahaneler
Az yanmadı bu sineler

Şöyle bir etrafına bak
Açın halinden
Anlıyor mu tok
Alır bütün dünyayı
Sorsan hiçbir şeyi yok

Şu hale bir bak
Şimdi anladın mı
Saçlarım neden ak...

20/09/2006

Orhan Tekiş

Sen!

Sen
Uzakların yakınlığı
Sen
Karanlığımın aydınlığı
Sen
Öldüren yalnızlığı
Sen
Yaşatan sensizliği
Sen
Hayatımın neşesi
Sen
Ömrümün kahrı
Sen
İyiliğin perisi
Sen
Kötülüğün cini
Sen
Aşıkların hecesi
Sen
Gündüzlerin gecesi
Sen
Hayatın bilmecesi
Sen
Çözülmeven sır
Sen
Kalbimdeki nasır
Sen
Saniyesi asır
Sen
Gökteki yıldız
Sen
İnsandaki albız
Sen
Gönlümün düşmanı
Sen
Ömrümün pişmanı
.....
Sen
Varlığımdaki yokluk
Yokluğumdaki varlık
Gönlümdeki darlık
Ömrümdeki bahtiyarlık
Kısacası
Güzelden çirkine
İyiden kötüye
Herşeyimsin
SEN...
25/09/2006

Orhan Tekiş

Sende mi?

Sende mi karanlık geceler gibi vefasız
Ayaz çöller kadar duygusuz
Sende mi fırtınalar kadar hırçın
Sende mi yalnızlar kadar dargın

Sende mi unuttun beni sende mi
Hata bende mi yoksa sende mi
Bir kuru dal gibi savrulurken
Sende mi poyraz olup estin sende mi

Ana kucağını özler gibi özlerken seni
Yaban ellerde düşman mı gördün beni
Yıldızlar acıyıp yol gösterirken bana
Sendemi kapattın bütün yollarımı sende mi

Gerçekten usanıpta hayale kanınca
Hasretinle alev alev yanınca
Her ah çekişte seni anınca
Sende mi yaktın beni sende mi

Dostlar bir bir kaybolurken yanımdan
Kan çekilir kanımdan
Ayırmadım seni hiç canımdan
Sende mi canıma kастtetin sende mi

Şimdi bir ölüyüm, bir mezarım
Hasretine hep şiirler yazarım
Kırarım, dökerim, bozarım
Sensizliğe seni yazarım...

Orhan Tekiş

Sensizim Ben

Yalnızım ben
Gece yarısı caddeler gibi
Soğuk, sessiz ürkek
Sanki fırtınalar bağırimi deler gibi
Sensizim ben
Anasız kuzu meler gibi

Yalnızım ben
Başı dumanlı dağlar gibi
Karanlık, ıssız, tedirgin
Korkudan kanı donmuş bebeler gibi
Sensizim ben
Hasret hançeri biler gibi

Yalnızım ben
Ne ana var bende, ne de yar
Gezip dolaşsam da diyar diyar
Garip kalmış bir kuzu gibi
Sensizim ben
Gece uykusunu böler gibi

Yalnızım ben
Hep yalnız, hep yalnız
Sensizim ben
Hep sensiz, hep sensiz...

Orhan Tekiş

Sormayın

Seni sorup duruyorlar bana
Görmeden ne diyeyim sana
İçmediyse eğer suyu kana kana
Tadını sormayın Orhana...

(İstanbul - 1996)

Orhan Tekiş

Söyleyecek gücüm yok

Seviyorum evet hemde çok
Ama
Söyleyecek gücüm yok
Şimdi dersiniz ki
Seven utanmaz, korkmaz
Seven neler yapmaz!
Belkide en doğrusu
Sizin dediğiniz
Ama
Unuttuğunuz birşey var
Ben siz değilim
Yani ben benim
Huyum bu
Hani ölüme korkusuzca
Giden bir cengaver
Karanlıktan korkar ya
İşte onun gibi birşey bu
Orduları aştım
Dağları dolaştım
Sevdamı görünce
Ne yapacağımı şaştım
Bazen korkak bir Orhan
Bazen korkusuz bir
Kahramanmaraş'tım
Dilim söyleyemiyor belki ama
Bak gözlerime
Sevda pınarları akıyor
Bak yüreğime
Sen sen diye atıyor
Yüreğimin sesini dinle
Gönülden geçen dile gelmiyor
Bak gözlerime
Yoksa gözlerinde mi görmüyor
Işığımın
Etrafındaki pervaneyim
Ya anla beni
Yada kahırdan öleyim
Deme sakın
Ben nerden bileyim
Ne olur anla
Yoluna ömrümü sereyim
Seviyorum hemde çok
Ama
Söyleyecek gücüm yok...

07/10/2006

Orhan Tekiş

Umudum yok!

Bilyelerimi çaldılar
Çocukluğumu çalmadan önce
Bisikletimi bozdular
Kafamı bozmadan önce
Sevdalarımı yaktılar
Gençliğimi yakmadan önce
Gönlümün ateşini söndürdüler
Umutlarımı söndürmeden önce

.....
Şimdi bilyelerim var
Ama oynayanım yok
Şimdi bisikletim var
Ama sürenim yok
Şimdi sevdam var
Ama sevgim yok
Şimdi gönlüm var
Ama umudum yok...

25/09/2006

Orhan Tekiş

Vefasız

Gel tut diye ellerimden, uzatmıştım ellerimi
Nerden bileydim vefasız
Koparıp da gideceğini, güllerimi
Yaktın yakmasına da
Neden dağıttın küllerimi
Bu kadar mı vefasızdın
Lâl ettin aşıkların dillerini

Bülbül oldum da yanmadım gül'e bu kadar
Sen yaktın beni nar gibi
Hep oynadın benle
Sanki beni sınar gibi
Garip bir hal var sende
Aşkı oyun sanar gibi

Oyna artık oynayabildiğinde
Oyuncaklar da tükenir bir gün
Kırılır, dökülür
Benim gibi yokolur
Hançer değil kalbime giren
Koca bir vurgun

Ah bir söküp atabilsem şu kalbimi
O zaman sorardım ona
Sana bu kadar katlanmamın hesabını
Neyleyim ki imkânsız
Bu kalp bendeyken bırakamam seni
Ve sen
Ölene dek oyuncak gibi kullan beni
Vefasız vefasız vefasız...

Orhan Tekiş

Yokluğunda

Yokluğunda geceler zindan bana
Ne varsa gelir aklıma senden yana
Bakamadım bir türlü kana kana
Uzanır ellerim hep senden yana

Ne bir ses, ne de bir nefes var
Koca dünya şimdi gönlüme dar
Unuttum deme sakın unutma yar
Çünkü bende tükenmez bir umut var

Dertliler kervanının en dertli yolcusu ben
Uçsuz bucaksız çöllerden aradığım sen
Hep gideni olur yalnızların olmaz ki geleni
Bunca derdin sebebi bir tek sen...

(İstanbul - 2006)

Orhan Tekiş

Zaman Zaman

Zaman geçiriyorum zaman
Vermez bir türlü aman
Tter başımda duman
Dur durak bilmez zaman

Atam dediklerim, gitti yoklar
Dünkü alar bugün toklar
Duvarda asılı kaldı oklar
Hepsi eskir de, eskimez zaman

Derler ki zaman ldryorum
Zaman lmez biliyorum
Ölen insandır diyorum
Zaman zaman ben de gülüyorum

Ne zaman, hangi zaman
Leyla Mecnun'a, Aslı şirin'e yaman
Vermesem de kimseye aman
Alır beni benden zaman

Ana derim, yar derim
şeker kaymak bal yerim
Geçer seninle günlerim
Durman için söyle ne verim
Aşamadığım tek engel
Zaman, zaman
Zaman derim...

(İstanbul - 20/07/2006)

Orhan Tekiş